

कालविभागाः सि० सि० दर्शिता यथा । “गुरुचरैः खेन्दुमिति १० रसुः स्थात् षड्भिः पलं तैषाटका खषड्भिः । स्थाद्वा षटोषटिरङ्गः खरासैमीसो दिनैस्तैर्हि- कुमिच वर्षम्” “एकमात्रो लघुः । द्विमात्रो गुरुः । तथाच “स्वानुस्वारो विसर्गान्दोर्ध्वयुक्तपरस्तु यः” इति छन्दो- खच्छप्रतिपादितम् यदच्छरं स्वानुस्वारं विसर्गान् दोर्ध्वं यस्याक्षरस्य परतः संयोगस्तत्तुल्यपि गुरुसंज्ञं ज्ञेयम् । गुरुचरस्योच्चार्यमाणस्य यावान् कालस्तद्वर्षकेनैकोऽसुः प्राणः प्रशस्तेन्द्रियपुरुषस्य श्वासोच्छ्वासान्तर्वर्ती काल इत्यर्थः । षड्भिः प्राणैरेक पानीयपलम् पलानां षट्प्रा षटो । षटोनां षट्प्रा दिनम् । त्रिंशद्दिनैरेकोमासः मासैर्द्वादशभिर्वर्षमिति कालस्य विभागो दर्शितः” प्रसि० । भच्चक्रविभागस्तत्रैव यिकलानां कला षट्प्रा तत्षट्प्रा भाग उच्यते । तत्त्रिंशता भवेद्वाश्रिभगण्योद्वादशैव ते” ।

ब्राह्मादि दिनभेदाः सू० सि० उक्ता यथा

“ब्राह्मं दिव्यं तथा पितृवं प्राजापत्यं गुरोस्तथा । सौरं च सावनं चान्द्रमासं मानानि वै नव । चतुर्भि- र्व्यवहारोऽत्र सौरचान्द्रमासवै । बार्हस्पत्येन - षट्पृवदं ज्ञेयं नान्यैस्तु नित्यशः” सू० सि० । “अत्र समुपलोक्ये सौरचान्द्रमासौ नैवैवद्विर्मानैर्वा द्वारः कर्मघटना । षट्पृवदं प्रभवादिषाट्यवर्षं जात्यभिप्राये- षैकवचनम् । बार्हस्पत्येन बृहस्पतिमानेन बृहस्पति- मध्यमराशिभोगात्कक्रात्वेन प्रत्येकं ज्ञेयम् । अन्यैरव- शिष्टैर्ब्राह्मद्व्यपितृप्राजापत्यैः । नित्यशः सदैव्यर्थः । व्यवहारो नास्ति । तुकारात् कादाचित्कत्वेन तैर्व्यव- हारः” र० ना० । अथ सौरेण व्यवहारं प्रदर्शयति “सौरेण द्युनिशोर्वांश्च षडशीतिसुखानि च । अयनं विषुवज्जैव संक्रान्तेः पुण्यकालता” सू० सि० । “अहो- रात्रप्रोमानं सौरेण ज्ञेयम् । प्रात्यहिकसूर्यगति- भोगादहोरात्रं भवतीत्यर्थः । षडशीतिसुखानि वचन- माणानि । चः समुच्चये । तेन सौरमानेन ज्ञेयानि अयनं विषुवत् । चः समुच्चये । संक्रान्तेः पुण्यकालता सूर्यबिम्बकलासम्बद्धा सौरमानेन” र० ना० । अथ षड- शीतिसुखमाह “तुलादिषडशीत्याङ्गां षडशीतिसुखं क्रमात् । तत्तत्तदयमेव स्थादृष्टिस्वभावं राशिषु” सू० सि० । “तुलारम्भात् षडशीतिदिवसानां सौराणां षडशीति- सुखं भवति । तत्तत्तदयं षडशीतिसुखस्य चतुःसङ्ख्या द्विस्वभावेण राशिषु चतुर्षु क्रमादेवं वचनमाणा भवति”

र० ना० । “षड्भिर्ग्रेषु अनुषो भागे द्वाविंशेऽनिमिषस्य च । मिथुनाष्टादशे भागे कन्यायास्तु चतुर्दशे” सू० सि० । “धनुराशेः षड्विंशतितमेऽंशे षडशीतिसुखं, मीनराशे- ह्यविंशतितमेऽंशे षडशीतिसुखम् । चकारः समुच्चया- र्थकः प्रत्येकमन्वेति । मिथुनराशेरष्टादशेऽंशे षडशीति- सुखं, कन्यायाश्चतुर्दशे भागे षडशीतिसुखम् । अत एव तुलादितः षडशीत्यंशे गणनया येषु राशिषु भवति ते राशयो द्विस्वभावाः षडशीतिसुखसङ्ख्या संक्रान्तिप्रकरणे साहितिकैरङ्काः” र० ना० । अथ षडशीत्यंशगणनया चत्वारि षडशीतिसुखान्युक्ता भगवत्पुण्यार्थमवशिष्टांशः षोडशतिपुण्या इत्याह “ततः शेषाणि कन्याया यान्यहानि तु षोडश । कृतभिस्तानि तुल्यानि पितृणां दत्तमक्षयम्” सू० सि० । “ततः कन्यादिचतुर्दशभागान्तरं शेषाणि भगवत्पुण्यार्थमवशिष्टानि कन्याया यान्य- हानि सौरभागसमानि तानि षोडश । तुकारात् पूर्व- दिनासमानि कृतभिर्यज्ञैः समानि । अतिपुण्यानीत्यर्थः । तत्र पितृणां दत्तं आह्वादि कृतमक्षयमनन्तफलदं भवति” र० ना० । “अथ राश्याधितकान्तिष्ठते चत्वारि स्थानानि पदसन्निस्थाने विषुवायनाभ्यां प्रसिद्धानीत्याह “भच्चक्रनाभौ विषुवद्द्वितयं समसूत्रम् । अयनद्वितयं चैव चतस्रः प्रथितास्तु ताः” सू० सि० । “भच्चक्रनाभौ भगोलस्य भ्रुवद्वयाभ्यां तुल्यान्तरेण मध्यभागे विषुवद्द्वि- तयं विषुवद्द्वयं समसूत्रम् परस्परं व्याससूत्रान्तरितं भ्रुवमध्ये विषुवद्द्वयस्थानात् तद्द्वये कान्तिष्ठतभागौ यौ लम्बी तौ च क्रमेण पूर्वोपरौ विषुवत्सूत्रौ मेघ- तुल्याख्यौ चेत्यर्थः । अयनद्वितयमयनद्वयं कर्मकरादि- रूपम् । चः समुच्चये । तेन समसूत्रम् ता विषुवाय- नाख्याः कान्तिष्ठतप्रदेशरूपा भूमयश्चतस्रस्तुःश्रुकाः प्रथिता गणितादौ पदादित्वेन प्रसिद्धाः । एवकारा- दन्यराशेनां निरासः । तुकारात् तासां समसूत्रस्यत्वे- ऽपि विषुवायनत्वाभावात् पदादित्वेनाप्रसिद्धिरित्यर्थः” र० ना० । अथावशिष्टनामादिसूत्रपमन्यद्वयाह । “तदनरेषु संक्रान्तिद्वितयं द्वितयं पुनः । नैरलयात् तु संक्रान्तेर्ज्ञेयं विष्णुपदीद्वयम्” सू० सि० । “तदनरेषु विषुवायनान्तरेषु । अतान्तरात्मानां चतुःस्थाने सङ्गा- वाहज्जवचनम् । संक्रान्तिद्वितयं द्वितयं पुनः राश्यादि- भागे यहाणामाक्रमणं वारद्वयं भवति । तदनराख्ये राश्यादिभागौ द्वौ भवत इत्यर्थः । तथा हि मेघाख्य-